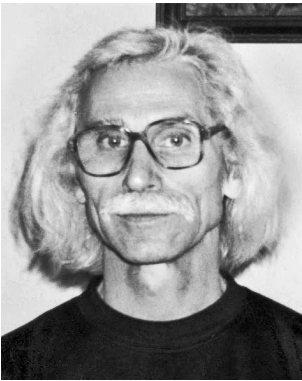


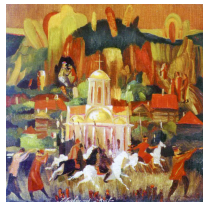
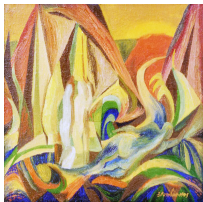
Д. В. Степовик

Литвин Іван Іванович



ЛИТВИН Іван Іванович (05. 10. 1942, с. Деремезна Обухів. р-ну Київ. обл. – 08. 08. 2017, Київ) – графік, живописець. Член НСХУ (1987). Закін. Київ. полігр. факультет Укр. полігр. інституту (1972; викл. [Б. Валуєнко](#), [Ф. Юр'єв](#)). Працював 1974–85 худож. ред. у київ. видавництвах «Мистецтво», «Веселка». Учасник всеукр., міжнародних художніх виставок від 1977. Персон. – у Києві (1997, 2003), Кракові (1994–96), Барселоні (Іспанія, 2001–02). Для творчості Л. характерні використання стилів від реалізму до фовізму, нац. символіки, узагальнення, філос. систематизація, спрощення, фігуративність, умовність тем і сюжетів. Деякі роботи зберігаються в Музеї гетьманства в Києві, Музеї історії міста Києва.

Фотоілюстрації



Основні твори

графіка – дереворізи до творів В. Стефаника (1972), Г. Сковороди (1985), Я. Щоголева (1986); гуаші до поезії І. Никитіна (1982), І. Франка (1995); живопис – «То серце на волі з Богом розмовля» (1993), «Хори-Гори» (1995), «Третє око» (1996), «Варяги» (1997), «Автопортрет» (2003), «Г. Сковорода» (2011); серії – «Київські гори» (1993–2003), «Космогонія» (1998).

Рекомендована література

1. Аврамов И. Космос Ивана Литвина // Независимость. 1999. № 378–379;
2. A. Kozmina. Kyiv artist Ivan Lytvyn // Kyiv Post. 2000. Vol. 6;
3. На межі II–III тисячоліть: Художники Києва. Із древа життя укр. образотвор. мистецтва. Живопис. Графіка. Скульптура. К., 2009.

Бібліографічний опис:

Литвин Іван Іванович / Д. В. Степовик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55072>. – Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).